

in Babylonem Aegypti. Sub Engaddi juxta mare Mortuum sunt *arbores pulcherrimae*, sed fructus earum, quando decerpuntur, intus favilla & cinere pleni inveniuntur. Montes Engaddi sunt valde alti, mirabilem præ se ferentes dispositionem: nam habent tam præruptas rupes casum minantes in valles subjectas, ut videntibus & transeuntibus timorem & terrorem incutiant. A Jericho quatuor sunt leucæ contra Occidentem, via quæ dicit Hierosolymam ad sinistram Quarentanæ, ad castrum *Adamim*. *Adamim*, ubi scilicet ille, qui descendebat de Hierusalem in Jericho, incidit in latrones, Luc. x. 30. id quod his temporibus adhuc multis contingit, & ob id ab effusione sanguinis frequenti nomen accepit. Est locus ipse visu horribilis, & periculosus valde, nec quisquam eum audet pertransire sine conductu. Ab Adamim una leuca contra Occidentem est *Baburim* de tribu Benjamin, de quo fuit Semei filius Jemini, qui maledixit David, 1 Reg. 11. 8. & est *castrum pulchrum* in monte alto situm. De Bahurim contra Occidentem ad duos jactus arcus est *Bethania*, castellum Marthæ & Mariæ, Joh. xi. 1. ubi peregrinis adhuc ostenditur domus Simonis leprosi, & sepulchrum Lazari, in quo resuscitatus fuit a domino, testum lapide marmoreo yss. 38, 39, 41, 43, 44: in quod ego ut reliqui descendi. Recedendo a Bethania non videri potest Jerusalem ob interpositum montem Oliveti, sed consensu quodam terræ tumore, videtur pars quædam civitatis unâ cum monte Sion.

C A P. V I I I.

Descriptio civitatis Hierosolymitanae.

JERUSALEM itaque civitas Dei summi, de qua dicta sunt gloriosa, posita est in terra montosa: montes enim sunt in circuitu ejus, habetque in circuitu terram fertilem & bonam, præterquam ad Orientem & versus Jordanem. Distat ab Acone triginta sex leucis, quæ scilicet est contra Aquilonem: a Sebaste vero sive Samaria distat sedecim leucis: a Sichem octo, & a Nazareth viginti septem; & hæc loca omnia sunt versus Aquilonem. A Joppe verò distat octo leucis inter Occidentem & Aquilonem, a Jericho septem versus Orientem, a Bethleem duabus, ab Hebron octo, & hæc civitates sunt ad Austrum. Posita est itaque hæc urbs ab Austo in latere Montis Sion, & ab Occidente habet montem Gion, nec est hodiè situs ejus mutatus ut aliqui fabulantur, quum ob locorum munitionem transferri non possit a pristino situ. Est quidem nonnihil ampliata in latum, sed non in longum, quum a parte arcis & montis Sion extendi non possit, siquidem mons ille supereminet, intra muros tamen civitatis conclusus, amplissimus, qui per se ferè civitati fundum præstare posset: nam initium sumit a porta aquarum sive fontis Silobæ versus Orientem, & suo tractu per Meridiem usque ad Occidentem ferè semicirculum describit, rupe prærupta semicirculum hunc cingente & consolidante. Concavitas verò hujus semicirculi quum versus civitatem exinanita esset, ut non commodum fundamentum castro esse potuerit, plurimum negotii priscis regibus fecit, quousque oppleretur. Porro a parte Occidentis, ubi jugum montis initium sumere diximus, sita est *Turris David* in quodam colle ipsius præruptæ rupis, habebatque a tergo voraginem quandam, quæ venit a parte Australi montis Sion, & in hujus turris angulosè reflectens gyrabat versus Orientem, dividebaturque in duas valles profundas, quarum una vergit ad Aquilonam, altera ad Orientem, alium scilicet constituentes angulum, oppositum illi angulo, cui innititur turris David. Proinde vallis quæ a turri David descendebat contra latus Aquilonare montis Sion usque ad montem Moria, & reflectitur in Orientem, separabat montem Moria, in quo fuit templum, a monte Sion, & totam inferiorem civitatem, extendebaturque usque ad torrentem Cedron, per locum ubi nunc est porta aquarum inter montem Sion & palatium Salomonis, quod ædificatum fuit in parte Australi montis Moria, & hoc pacto cingebat vorago illa ex omni parte montem Sion, & hæc erat civitas David. Verum nunc vorago ipsa tota repleta est, relictis tamen vestigiis prioris concavitatis. Altera verò vorago seu vallis, quæ ab ista juxta turrim David dividebatur,

*Turris
David.*

pro-